

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 8. Philosophorum de paupertatis pretio judicia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

nibus. *Ubi mihi gladius, si quemquam deprehendero? Rursum aurum defodiamus.* Hæc in jam diuitis Simonis domo, & complura, in aliorum opulentorum, vsurarum rationes digitis contortis iterantium, ædibus postquam vidit Micyllus, & verò etiam in ipsius Eucratis palatio, exclamauit: *O miser, cuiusmodi viuit vitam? hostibus eueniat, ad hunc modum diuites esse. Valeat aurum & conuiuia. Duo oboli mihi potiores diuitia sunt, quam si à domesticis mihi domus perfodiatur.* In hunc modum, ex Pythagoræ, immò galli Pythagorizantis admonitione, didicit Micyllus sutor philosophari; & paupertatem diuitijs anteferre.

§. VIII.

Philosophorum de paupertatis precio iudicia.

Ob quas rationes etiam alij sapientes inopiam non solum æquo animo tulerunt, sed etiã gazis regijs prætulerunt. Illis, quos supra recensui, accedat paulo aliter à S. Patre, quàm à Madaurenfi Philosopho citatus. *Crates Thebanus*, ait S. Hieronymus, *magnum auri pondus proiecit in mare, quòd diceret, non posse se diuitem satis bene philosophari. Mergam*, inquit, *vos, ne mergar à vobis.* Cato

Suprà
c. 2. §. 8.S. Hieronymus,
ep. 13.

Anton. in
Melisa.
p. 1. serm.
33.
Stobaeus
ser. 95.

Plutarch.
in Laco-
nicis.

Sen. lib.
5. de be-
nef. c. 4.

quoque dicebat, honestam paupertatem
impijs diuitijs, longè præferendam esse
hoc enim opprobrij, illud miserationis
causâ, fieri solere. Quin Diogenes pauper-
tatem appellabat virtutem *αὐτοδίδακτορ*, id
est, quæ per se discitur. Non enim multum
opus est documentis, ut quis pauper fiat,
aut, si pauper est, ut frugaliter viuat; diui-
tes autem indigent multis præceptis, ut dis-
cant temperantiam, ut exerceant libera-
litatem, ut abstineant à luxu, ne super-
biant in vestibus, quæ omnia seipsam docet
paupertas. Plutarchus scribit, *Λυκουργὸς*
rogatum, *Quomodo Sparta salua & inuicta*
contra hostes consistere posses? respondisse:
si pauperes fueritis, nec alius alio plus requiritur.
Ad opulentos enim spes prædæ inuitat hostem,
nec facile potest elabi, qui sarcinis, & impedi-
mentis retardatur. Ad hæc tutiores sunt ab ho-
stium incursu, apud quos est equalitas, & ex
equalitate concordia. Senecæ certè genero-
sum est dictum: *Sunt quidam extra omnium*
subducti cupiditatem, qui vix ullis humanis de-
siderijs continguntur: quibus nihil potest presta-
re ipsa fortuna. Necesse est à Socrate beneficio
vincar: necesse est à Diogene, qui per mediam
Macedonum gazas nudus incesit, calcatus re-

gij opibus. Nonne ille tunc meritò, & sibi, & ceteris, quibus ad dispiciendam veritatem non erat offusa caligo, supra eum eminere visus est, infra quem omnia jacebant? Multò potentior, multò locupletior fuit, omnia tunc possidente Alexandro, plus enim erat, quod hic nollet accipere, quàm quod ille posset dare. Adeò fuit paupertas in Diogene potens.

§. IX.

Variarum virtutum causa, variorumq; Græcorum heroum decus paupertas.

In compendio, apud Madaurensē Apul. in Apologiam, paupertas est, apud Græcos, in Aristide iusta, in Phocione benigna, in Epaminonda strenua, in Socrate sapiens, in Homero diserta. Quod compendium vt intelligatur, omnium Græcorum, ait Ælianus, clarissimi præstantissimiq; Viri, per totam vitam, in extrema mendicitate versati sunt, quis igitur diuitias laudârit, eum omnium Græcorum probatissimis Viris, sorte quadam, paupertas per uniuersam vitam adhaferit? sunt autem hac eorum nomina, velut Aristides filius Lysimachi, qui multa præclara domi militiaq; gessit, & Græcis tributum ordinavit: At ille non tantum post obitum reliquit, vt exequijs celebrandis sumptus esset. Phocion etiam egenus erat, attamen cum Alexander ei mitteres

Apul. in
Apolo-
gia.
Ælian.
lib. II. var.
riar. c. 96